

Czytania postne Brewiarza Trydenckiego. Niedziela I Quadragesima. Pierwsza Niedziela Wielkiego Postu –
Dominica I in Quadragesima. | 1

Posłuchaj

()

Z Drugiego Listu św. Pawła Apostoła do Koryntian

1 A pomagając napominamy, abyście nadaremno łaski Bożej nie przyjęli;

2 Albowiem mówi: Czasu przyjemnego wysłuchałem cię, a w dzień zbawienia ratowałem cię. Oto teraz czas przyjemny, oto teraz dzień zbawienia.

3 Nie dając nikomu żadnego zgorszenia, aby nie było naganione posługowanie nasze.

4 Ale we wszystkim stawmy samych siebie jako sługi Boże w cierpliwości wielkiej, w utrapieniach, w potrzebach, w uciskach,

5 W biciu, w więzieniu, w rozruchach, w pracach, w niespaniach, w pościech:

6 W czystości, w umiejętności, w nieskwapliwości, w łagodności, w Duchu Świętym, w miłości nieobłudnej,

7 W mowie prawdy, w mocy Bożej, przez broń sprawiedliwości po prawicy i po lewicy:

Czytania postne Brewiarza Trydenckiego. Niedziela I Quadragesima. Pierwsza Niedziela Wielkiego Postu –
Dominica I in Quadragesima. | 2

8 Przez chwałę i zelżywość, przez osławienie i dobrą sławę: jakoby zwodnicy, a prawdziwi; jako którzy nie znajomi, a znajomi;

9 Jako umierający, a oto żywiemy; jako karani, a nie umorzeni;

10 Jako smętni, lecz zawsze weseli; jako ubodzy, a wielu ubogacający; jako nic nie mający, a wszystko mający.

℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Oto teraz czas przyjemny, oto teraz dzień zbawienia: stawmy samych siebie w cierpliwości wielkiej, w pościech częstych.

* Przez broń sprawiedliwości mocy Bożej.

℣. We wszystkim stawmy samych siebie jako sługi Boże w cierpliwości wielkiej, w pościech częstych.

℟. Przez broń sprawiedliwości mocy Bożej.

██████

██████████

11 Usta nasze, Korynthowie, otworzone ku wam, serce nasze jest rozszerzone.

12 Nie jesteście ściśnieni w nas, lecz ściśnieni jesteście w wnętrznościach waszych.

13 A mając nagrodę, mówię jako synom, rozprzestrzeńcie się i wy.

14 Nie ciągnijcie jarzma z niewiernymi; albowiem co za uczestnictwo sprawiedliwości z nieprawością? Albo co za towarzystwo światłości z

Czytania postne Brewiarza Trydenckiego. Niedziela I Quadragesima. Pierwsza Niedziela Wielkiego Postu –
Dominica I in Quadragesima. | 3

ciemnosciami?

15 Albo co za zgoda Chrystusowi z Belialem? Albo co za część wiernemu z niewiernym?

16 A co za zgoda kościołowi Bożemu z bałwanami? Albowiem wy jesteście kościołem Boga żywego, jako mówi Bóg: Iż będę mieszkał i przechadzał się w nich, i będę Bogiem ich, a oni będą mi ludem.

℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. We wszystkim stawmy samych siebie jako sługi Boże w cierpliwości wielkiej

* Aby nie było naganione posługowanie nasze.

℣. Oto teraz czas przyjemny, oto teraz dzień zbawienia: stawmy samych siebie w cierpliwości wielkiej.

℟. Aby nie było naganione posługowanie nasze.

██████

████████

4 Pełenem pociechy, nader obfituję weselem w każdym utrapieniu naszym.

5 Albowiem i gdyśmy przyszli do Macedonii, ciało nasze żadnego odpoczynienia nie miało, aleśmy ucierpieli wszelkie utrapienie: zewnątrz walki, a wewnątrz strachy.

Czytania postne Brewiarza Trydenckiego. Niedziela I Quadragesima. Pierwsza Niedziela Wielkiego Postu –
Dominica I in Quadragesima. | 4

6 Ale który cieszy unizone, pocieszył nas, Bóg, przyjściem Tytusowem.

7 A nie tylko przyjściem jego, ale też pociechą, którą ucieszony jest z was, oznajmując nam chęć waszą, płacz wasz, wasze za mnie zastawiania, tak żem się więcęj weselił.

8 Iż chociam was zasmucił w liście, nie żał mi, a chociażbym też żałował, widząc, iż on list (choć na godzinę) zasmucił was:

9 Teraz raduję się, nie iżeście się zasmucili, ale iżeście się zasmucili ku pokucie.

℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. W poście i w płaczu, będą modlić się kapłani, mówiąc:

* Przepuść, Panie, przepuść ludowi twemu, a nie daj dziedzictwa twego na zgubę.

℣. Między przysionkiem a ołtarzem będą płakać kapłani, a będą mówić:

℟. Przepuść, Panie, przepuść ludowi twemu, a nie daj dziedzictwa twego na zgubę.

℣. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

℟. Przepuść, Panie, przepuść ludowi twemu, a nie daj dziedzictwa twego na zgubę.

Czytanie Ewangelii świętej według Mateusza

Onego czasu: Jezus zawiedziony był na pustynię od Ducha, aby był kuszony przez szatana. A gdy pościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, potem łaknął. I przystąpiwszy kusiciel rzekł Mu: «Jeśli jesteś Synem Bożym, rzecz, aby te kamienie chlebem się stały». On zaś odpowiadając rzekł: «Napisane jest: Nie samym chlebem żyje człowiek, ale wszelkim słowem, które pochodzi z ust Bożych».

Wtedy wziął Go diabeł do miasta świętego i postawił na szczycie świątyni i powiedział Mu: «Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się na dół; albowiem napisane jest, iż Aniołom swoim rozkaże o tobie, a oni na rękach cię poniosą, abyś snadź nie zranił o kamień nogi swojej». A Jezus odrzekł: «Powiedziane jest również: Nie będziesz kusił Pana Boga twego».

Znowu wziął Go diabeł na górę wysoką bardzo i ukazał Mu wszystkie królestwa świata i wspaniałość ich, i rzekł Mu: «To wszystko oddam tobie, jeśli upadłszy złożysz mi pokłon». Tedy mu rzekł Jezus: «Idź precz, szatanie, albowiem napisane jest: Panu Bogu twojemu kłaniać się będziesz i jemu samemu służyć będziesz».

Wówczas opuścił Go diabeł, a oto Aniołowie przystąpili i służyli Jemu.

R. Chwała Tobie, Chryste.

S. Niech słowa Ewangelii zgładzą nasze grzechy.

Czytania postne Brewiarza Trydenckiego. Niedziela I Quadragesima. Pierwsza Niedziela Wielkiego Postu –
Dominica I in Quadragesima. | 6

Niektórzy zwykli żywić wątpliwość, przez jakiego Ducha był Jezus zawiedziony na pustynię — a to dlatego, że dodano: Wziął Go diabeł do miasta świętego. A także: wziął Go diabeł na górę wysoką bardzo. Lecz prawdziwie i bez jakiegokolwiek niepewności przyjmuje się zgodnie, że należy wierzyć, iż został zawiedziony na pustynię przez Ducha Świętego — by to Jego Duch powiódł Go tam, gdzie miał Go odnaleźć Zły, by Go kusić. Lecz oto, kiedy mówi się, że Bóg-Człowiek wynoszony jest przez diabła czy to na wysoką górę, czy to do miasta świętego, to umysł się wzdraga, ludzkie uszy boją się tego słuchać. Pojmujemy jednak, że nie jest to niewiarygodne, jeśli rozważymy w świetle tego także i inne fakty.

℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Rozdzierajcie serca wasze, a nie szaty wasze, a nawróćcie się do Pana, Boga waszego:

* Bo dobrotliwy i miłosierny jest.

℣. Niech opuści złośnik drogę swoje, a mąż nieprawy myśli swe, i niech się nawróci do Pana, a zmiłuje się nad nim.

℟. Bo dobrotliwy i miłosierny jest.

Z pewnością głową wszystkich nieprawych jest diabeł, a wszyscy nieprawi są tej głowy członkami. Czyż nie diabła członkiem był Piłat? Czyż nie diabła członkami byli żydzi prześladowający Chrystusa i żołnierze krzyżujący Go? Cóż więc dziwnego, że pozwolił mu zawieść się na górę — On,

który zniósł nawet to, że przez jego członki został ukrzyżowany? Nie jest zatem niegodne Odkupiciela Naszego to, że zechciał być kuszony — On, który przyszedł, by zostać zabity. Sprawiedliwe wszak było, by tak nasze pokusy zwyciężył swoimi pokusami, jak też i naszą śmierć przybył pokonać swoją śmiercią.

℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

℞. Bogu niech będą dzięki.

℞. Ułam łaknącemu chleba twego, a ubogie i tułające się wprowadź do domu twego.

* Tedy wyniknie jako zaranie światłość twoja, i pójdzie przed obliczem twojem sprawiedliwość twoja.

℣. Gdy ujrzysz nagiego, przyodziej go, a nie gardź ciałem twojem.

℞. Tedy wyniknie jako zaranie światłość twoja, i pójdzie przed obliczem twojem sprawiedliwość twoja.

■
Ale trzeba nam wiedzieć, że pokusa działa trzema sposobami: przez przedłożenie, przez przyjemność i przez przyzwolenie. I my, kiedy jesteśmy kuszeni, najczęściej popadamy w przyjemność, albo też w przyzwolenie — bo porodził z grzechu ciała, w sobie samych także niesiemy to, przez co znosimy rozdarcia. Bóg zaś, który wcielony w łonie Dziewicy, przyszedł na świat bez grzechu, nie zniósł w sobie żadnej sprzeczności. Mógł więc być kuszony przez przedłożenie, lecz nie tknęła Jego umysłu przyjemność grzechowa? I dlatego cała ta diabelska pokusa wydarzyła się na zewnątrz — nie wewnątrz.

Czytania postne Brewiarza Trydenckiego. Niedziela I Quadragesima. Pierwsza Niedziela Wielkiego Postu –
Dominica I in Quadragesima. | 8

℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Bóg rozkazał swoim Aniołom, aby cię strzegli na wszystkich twych drogach.

* Będą cię nosili na rękach, abyś stopy nie uraził o kamień.

℣. Będziesz stąpał po żmii i bazyliisku, a lwa i smoka podepczesz.

℟. Będą cię nosili na rękach, abyś stopy nie uraził o kamień.

℣. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

℟. Będą cię nosili na rękach, abyś stopy nie uraził o kamień.

℣. Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.

℟. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się.

Boże, który Kościół Twój dorocznym zachowywaniem Wielkiego Postu oczyszczasz: udziel wiernym Twoim łaski osiągnięcia przez dobre uczynki tego. co przez ten post otrzymać usiłują.

Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna: który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

Czytania postne Brewiarza Trydenckiego. Niedziela I Quadragesima. Pierwsza Niedziela Wielkiego Postu –
Dominica I in Quadragesima. | 9

R. Amen.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!